

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

L E G E

privind ordinul european de protecție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

TITLUL I

Emiterea, recunoașterea și executarea ordinului european de protecție

Capitolul I

Art.1.- Definiții

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *ordin european de protecție* - o decizie adoptată de o autoritate judiciară sau echivalentă, a unui stat membru, în legătură cu o măsură de protecție, pe baza căreia o autoritate judiciară sau echivalentă a altui stat membru dispune măsura sau măsurile corespunzătoare în temeiul propriei legislații naționale în vederea continuării asigurării protecției persoanei protejate;

b) *măsură de protecție* - o decizie în materie penală, adoptată în statul emitent, prin care sunt impuse persoanei care reprezintă un pericol una sau mai multe dintre următoarele interdicții sau restricții, pentru a preveni săvârșirea asupra persoanei protejate a unei fapte penale care i-ar putea pune în pericol viața, integritatea fizică sau psihologică, demnitatea, libertatea personală sau integritatea sexuală, respectiv:

i) interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința persoana protejată sau pe care le vizitează;

ii) o interdicție sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice, prin poștă, prin fax sau orice alte mijloace;

iii) o interdicție sau o reglementare a apropierii de persoana protejată la o anumită distanță;

c) *persoană protejată* - persoana fizică beneficiară a protecției care decurge dintr-o măsură de protecție dispusă de statul emitent;

d) *persoană care reprezintă un pericol* - persoana fizică căreia i-au fost impuse una sau mai multe dintre interdicțiile sau restricțiile prevăzute la lit.b);

e) *stat emitent* - statul membru în care a fost dispusă o măsură de protecție care stă la baza emiterii unui ordin european de protecție;

f) *stat de executare* - statul membru căruia i s-a transmis un ordin european de protecție, în vederea recunoașterii și executării sale;

g) *stat de supraveghere* - statul membru al Uniunii Europene căruia i-a fost transferată o hotărâre definitivă prin care o instanță a dispus față de o persoană fizică care a săvârșit o infracțiune una dintre sancțiunile sau măsurile prevăzute la art.170¹, respectiv la art.170¹⁷ din Legea nr.302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.377 din 31 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art.2.- Domeniu de aplicare

Un ordin european de protecție poate fi emis sau, după caz, recunoscut și pus în executare în situația în care persoana protejată și-a stabilit domiciliul sau reședința sau locuiește pentru o perioadă de timp ori urmează să își stabilească domiciliul, reședința ori să locuiască pentru o perioadă de timp pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene decât cel în care a fost dispusă măsura de protecție.

Art.3.- Competența

(1) Autoritatea competentă pentru emiterea ordinului european de protecție în cazul în care România este stat emitent este organul judiciar pe rolul căruia se află cauza în care s-a dispus măsura de protecție pe baza căreia se solicită emiterea ordinului european de protecție.

(2) În cazul în care România este stat de executare, autoritatea competentă pentru recunoașterea ordinului european de protecție, dispunerea măsurilor pentru executarea acestuia și dispunerea înlocuirii ori încetării acestor măsuri este tribunalul în a cărui circumscripție locuiește sau va locui ori și-a stabilit sau urmează să își stabilească domiciliul sau reședința persoana protejată.

(3) Dacă în cauza în care s-a dispus măsura de protecție pe baza căreia se solicită emiterea ordinului european de protecție s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare, competența privind emiterea ordinului european de protecție aparține judecătorului delegat cu executarea, conform art.554 din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Dacă în cauza în care s-a dispus măsura de protecție pe baza căreia se solicită emiterea ordinului european de protecție s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, competența aparține instanței care a pronunțat în primă instanță amânarea aplicării pedepsei.

Capitolul II

Procedura privind ordinul european de protecție în cazul în care România este stat emitent

Art.4.- Condițiile emiterii ordinului european de protecție

(1) Ordinul european de protecție poate fi emis la solicitarea persoanei protejate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) persoana protejată locuiește sau va locui ori și-a stabilit sau urmează să își stabilească domiciliul ori reședința într-un alt stat membru din Uniunea Europeană, căruia i se solicită recunoașterea și executarea ordinului european de protecție;

b) persoana protejată are calitatea de persoană vătămată în cadrul unui proces penal aflat în curs de desfășurare sau în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare sau de amânare a aplicării pedepsei sau este un membru de familie al persoanei vătămate, beneficiar al uneia dintre măsurile prevăzute la lit.c);

c) persoana care reprezintă un pericol are calitatea de inculpat, condamnat sau persoană față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei în cadrul procesului penal prevăzut la litera b), iar împotriva sa a fost dispusă cel puțin una dintre următoarele măsuri:

i. una dintre obligațiile prevăzute la art.215 alin.(2) lit.b) sau d) din Legea nr.135/2010, cu modificările și completările ulterioare, impuse odată cu luarea măsurii controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune;

ii. obligația prevăzută la art.221 alin.(2) lit.b) din Legea nr.135/2010, cu modificările și completările ulterioare, impusă pe durata arestului la domiciliu;

iii. una dintre obligațiile prevăzute la art.85 alin.(2) lit.e) sau f) din Legea nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, impusă inculpatului cu ocazia pronunțării amânării aplicării pedepsei;

iv. una dintre obligațiile prevăzute la art.101 alin.(2) lit.d) sau e) din Legea nr.286/2009, cu modificările și completările ulterioare, impusă persoanei condamnate cu ocazia dispunerii liberării condiționate;

v. una dintre obligațiile prevăzute la art.121 alin.(1) lit.c) sau d) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, impusă inculpatului cu ocazia aplicării unei măsuri educative neprivative de libertate;

vi. interzicerea unuia dintre drepturile prevăzute la art.66 alin.(1) lit.l) - o) din Legea nr.286/2009, cu modificările și completările ulterioare, stabilită de instanță odată cu aplicarea pedepsei accesorii sau a pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi;

d) emiterea ordinului european de protecție este necesară pentru înlăturarea unui pericol la care este sau va fi expusă persoana protejată.

(2) Pentru luarea unei decizii privind emiterea ordinului european de protecție se ține cont de perioada sau perioadele în care persoana protejată își va avea domiciliul, reședința sau va locui în statul de executare, de proporționalitatea măsurii, de pericolul efectiv pentru persoana protejată, precum și de orice alte circumstanțe relevante.

Art.5.- Cererea de emitere a ordinului european de protecție

(1) Când România este stat emitent, cererea pentru emiterea unui ordin european de protecție se depune de către persoana protejată, personal sau prin reprezentant, la organul judiciar competent, potrivit art.3. Cererea greșit îndreptată la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată se transmite, pe cale administrativă, organului judiciar competent, potrivit art.3.

(2) Dacă o cerere de emitere a ordinului european de protecție este adresată unui organ judiciar din România, când aceasta este stat de executare, cererea va fi transmisă de îndată, pe cale administrativă, tribunalului competent conform art.3 alin.(2), care o va transmite, de îndată, autorității competente a statului emitent.

Art.6.- Emiterea ordinului european de protecție

(1) Instanța, judecătorul de cameră preliminară, judecătorul de drepturi și libertăți și judecătorul delegat cu executarea dispun prin încheiere motivată, iar procurorul dispune prin ordonanță.

(2) Încheierea sau ordonanța prin care se admite cererea de emitere a ordinului european de protecție nu este atacabilă, iar încheierea sau ordonanța prin care se respinge cererea de emitere a ordinului european de protecție poate fi atacată cu contestație în termen de 3 zile de la comunicare. Contestația se soluționează în camera de consiliu, cu citarea persoanei protejate, a persoanei care reprezintă un pericol și a procurorului, în termen de 3 zile. Neprezentarea persoanelor citate nu împiedică judecarea cauzei.

(3) Contestația se soluționează de către instanța superioară sau, după caz, de către judecătorul de drepturi și libertăți sau de cameră preliminară de la instanța superioară ori de către procurorul ierarhic superior.

(4) Ordonanța sau încheierea motivată se comunică persoanei care reprezintă un pericol și persoanei protejate.

(5) Încheierea motivată sau ordonanța privind emiterea unui ordin european de protecție, un exemplar al ordinului european de protecție întocmit în forma prevăzută la art.7 și orice alte documente subsecvente se păstrează la dosarul cauzei în legătură cu care a fost dispusă măsura de protecție.

(6) Ordinul european de protecție se emite în 4 exemplare originale, din care unul se păstrează conform alin.(5), unul se comunică autorității competente din statul de executare, unul se comunică persoanei protejate, iar unul se comunică persoanei care reprezintă un pericol.

Art.7.- Forma și conținutul ordinului european de protecție

(1) În situația în care, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.4, organul judiciar admite cererea formulată de persoana protejată, acesta emite ordinul european de protecție, completând formularul prevăzut în anexa nr.1.

(2) Rubrica din formularul prevăzut în anexa nr.1 referitoare la interdicțiile, restricțiile sau obligațiile impuse persoanei care reprezintă un pericol se completează în funcție de măsurile de protecție enumerate la art.4.

Art.8.- Durata ordinului european de protecție

Ordinul european de protecție se emite pentru durata în care persoana protejată locuiește sau va locui ori și-a stabilit sau urmează să își stabilească domiciliul ori reședința într-un alt stat membru al Uniunii Europene, fără a putea depăși durata pentru care a fost dispusă măsura care a stat la baza emiterii acestuia.

Art.9.- Transmiterea ordinului european de protecție

(1) Organul judiciar emitent transmite ordinul european de protecție prin orice mijloc sigur care lasă o urmă scrisă, pe cale directă, autorității competente din statul de executare.

(2) Toate comunicările ulterioare între autoritățile competente se efectuează prin mijloacele prevăzute la alin.(1).

(3) În cazul în care autoritatea judiciară emitentă nu deține nicio informație cu privire la autoritatea străină competentă să execute ordinul european de protecție, identificarea acesteia se realizează cu ajutorul punctelor de contact din Rețeaua Judiciară Europeană, membrului național Eurojust sau Sistemului Național de Coordonare Eurojust.

Art.10.- Cazurile de prelungire, modificare a conținutului sau revocare a ordinului european de protecție

(1) Ori de câte ori organul judiciar se pronunță asupra măsurii de protecție care a stat la baza unui ordin european de protecție, acesta se va pronunța și cu privire la ordinul european de protecție.

(2) Ordinul european de protecție se revocă dacă măsura de protecție pe baza căreia a fost emis încetează sau este revocată. Dispozițiile art.6 alin.(6) se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă măsura de protecție pe baza căreia a fost emis ordinul european de protecție este înlocuită cu altă măsură de protecție având conținut diferit, autoritatea competentă poate emite un nou ordin european de protecție. Dispozițiile art.6 se aplică în mod corespunzător.

(4) Ordinul european de protecție se menține dacă măsura de protecție pe baza căreia a fost emis este înlocuită cu altă măsură cu același conținut.

(5) Ordinul european de protecție poate fi prelungit dacă măsura care a stat la baza emiterii acestuia este prelungită. Dispozițiile art. 6 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(6) Decizia privind menținerea ordinului european de protecție nu se comunică statului de executare.

(7) Orice decizie privind ordinul european de protecție, luată conform alin.(1)-(6), se comunică organului judiciar competent pentru punerea în aplicare a art.6 alin.(5).

(8) Dacă, ulterior recunoașterii și punerii în executare a unui ordin european de protecție, măsura de protecție este inclusă într-o hotărâre judecătorească referitoare la o măsură de probațiune sau sancțiune alternativă, în sensul art.170¹⁷ din Legea nr.302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar hotărârea judecătorească a fost recunoscută și pusă în executare în alt stat decât statul de executare, iar statul de supraveghere sau statul emitent a luat decizii ulterioare în sensul art.170⁴¹ - 170⁴³ din Legea nr.302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care afectează obligațiile cuprinse în măsura de protecție, ordinul european de protecție poate fi revocat, menținut sau prelungit ori poate fi emis un nou ordin de protecție. Dispozițiile alin.(1)-(7) precum și ale art.3 se aplică în mod corespunzător.

Art.11.- Obligația de informare

Organul judiciar pe rolul căruia ajunge cauza în legătură cu care a fost emis ordinul european de protecție, altul decât organul judiciar emitent, informează de îndată, prin orice mijloc sigur care lasă o urmă scrisă, autoritatea competentă din statul de executare asupra competenței sale privind primirea oricărei informații în legătură cu executarea ordinului european de protecție.

Capitolul III

Procedura privind ordinul european de protecție în cazul în care România este stat de executare

Art.12.- Verificarea competenței

(1) Autoritatea care primește o solicitare de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție verifică de îndată dacă este competentă potrivit art.3.

(2) În cazul în care constată că nu este competentă, transmite de îndată ordinul european de protecție tribunalului competent, prin orice mijloc sigur care lasă o urmă scrisă, informând despre aceasta și autoritatea emitentă de îndată, prin orice mijloc sigur care lasă o urmă scrisă.

Art.13.- Procedura privind recunoașterea ordinului european de protecție

(1) La primirea unui ordin european de protecție, instanța:

a) verifică dacă acesta este tradus în limba română, în caz contrar solicitând autorității competente din statul emitent transmiterea traducerii și fixând pentru aceasta un termen care nu poate depăși 5 zile;

b) verifică dacă ordinul european de protecție este complet, în caz contrar putând să respingă solicitarea sau să solicite autorității competente din statul emitent transmiterea datelor necesare într-un termen care nu poate fi mai mare de 10 zile, în funcție de împrejurările cauzei. În cazul în care completările nu sunt primite în termenul fixat de instanță, instanța poate refuza recunoașterea ordinului european de protecție;

c) verifică dacă ordinul european de protecție a fost emis în baza uneia sau mai multora dintre măsurile de protecție în sensul art.1 lit.b) și dacă nu este incident vreunul dintre motivele de respingere prevăzute la art.14.

(2) Dacă constată că toate condițiile prevăzute de alin.(1) sunt îndeplinite, instanța recunoaște ordinul european de protecție, indiferent dacă autoritatea competentă din statul emitent este, potrivit dreptului intern al acestuia, una judiciară sau una echivalentă acesteia.

(3) Judecata se face de urgență, în camera de consiliu, de un complet format dintr-un singur judecător, cu citarea persoanei protejate, a persoanei care reprezintă un pericol și a procurorului. Neprezentarea persoanelor legal citate nu împiedică soluționarea cauzei.

(4) Instanța se pronunță prin sentință. Dispozițiile art.401-404 din Legea nr.135/2010, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător. Dispozitivul cuprinde și consecințele nerespectării măsurii sau măsurilor dispuse.

(5) Recunoscând ordinul european de protecție, instanța impune persoanei care reprezintă un pericol una sau mai multe dintre următoarele interdicții:

a) interzicerea dreptului de a se afla în anumite localități sau locuri stabilite de instanță;

b) interzicerea dreptului de a comunica cu persoana protejată ori de a se apropia de aceasta;

c) interzicerea dreptului de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde persoana protejată desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată.

(6) Instanța va impune interdicția similară sau cu conținutul cel mai apropiat interdicției cuprinse în ordinul de protecție, dintre cele enumerate la alin.(5).

(7) Hotărârea de recunoaștere a ordinului european de protecție se comunică persoanei protejate, persoanei care reprezintă un pericol, Direcției Generale de Poliție a Municipiului București ori, după caz, inspectoratului județean de poliție în a cărei circumscripție locuiește sau urmează să locuiască ori să își aibă reședința persoana protejată, precum și, dacă este cazul, în a cărei circumscripție locuiește ori urmează să locuiască ori să își aibă reședința persoana care reprezintă un pericol ori în a căror circumscripție se află locurile vizate de interdicție, precum și autorității emitente. Hotărârea nu se traduce.

(8) Hotărârea comunicată persoanei care reprezintă un pericol nu cuprinde datele de contact ale persoanei protejate, decât în cazul în care acestea sunt necesare pentru executarea măsurii.

(9) Hotărârea prin care solicitarea de recunoaștere a ordinului european de protecție este respinsă se comunică, de îndată, autorității emitente și persoanei protejate. Dispozitivul cuprinde și informarea persoanei protejate cu privire la dispozițiile Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind ordinul de protecție.

(10) Pentru fixarea termenelor de judecată și soluționarea cauzei, instanța va ține seama de circumstanțele specifice ale cauzei, precum urgența situației, data prevăzută pentru sosirea persoanei protejate pe teritoriul României, gradul de risc pentru persoana protejată, dacă acesta poate fi determinat.

(11) Sentința poate fi atacată cu apel în termen de 48 de ore de la comunicare. Apelul nu este suspensiv de executare.

(12) În cazul în care instanța nu deține nicio informație cu privire la autoritatea străină competentă să emită ordinul european de protecție, identificarea acesteia se realizează cu ajutorul punctelor de contact din Rețeaua Judiciară Europeană, a membrului național Eurojust sau a Sistemului Național de Coordonare Eurojust.

Art.14.- Motivele de respingere a solicitării de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție

Solicitarea de recunoaștere a ordinului european de protecție poate fi respinsă, în următoarele cazuri:

- a) ordinul european de protecție nu este complet sau nu a fost completat în termenul stabilit de către instanță potrivit prevederilor art.13 alin.(1) lit.b);
- b) ordinul european de protecție nu a fost emis în baza unei măsuri de protecție în sensul prevederilor art.1 lit.b);
- c) măsura de protecție se referă la un act care nu constituie o infracțiune în conformitate cu legislația României;
- d) protecția are la bază executarea unei pedepse sau a unei măsuri pentru care este aplicabilă jurisdicția României și care face obiectul unei amnistii în România;
- e) persoana care reprezintă un pericol beneficiază de imunitate în România, ceea ce face imposibilă dispunerea măsurilor de protecție pe baza ordinului european de protecție;
- f) fapta în legătură cu care s-a dispus măsura de protecție ce a stat la baza emiterii ordinului european de protecție intră și sub jurisdicția României și a intervenit prescripția răspunderii penale pentru aceasta;
- g) recunoașterea ordinului european de protecție ar contraveni principiului ne bis in idem;
- h) persoana care reprezintă un pericol nu răspunde penal, conform art.113 din Legea nr.286/2009, cu modificările și completările ulterioare;
- i) măsura de protecție care a stat la baza emiterii ordinului european de protecție este în legătură cu o infracțiune care intră sub incidența art. 8 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art.15.- Durata măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție

(1) Interdicția sau interdicțiile prevăzute la art.13 alin.(5) se dispun de instanța competentă potrivit art.3 alin.(2) pe durata prevăzută în ordinul de protecție, fără a putea depăși maximul prevăzut de legea română pentru măsurile similare ca natură și conținut celor care au stat la baza emiterii ordinului european de protecție. Dacă nu poate fi identificată o măsură similară, maximul pentru care poate fi dispusă măsura este de 180 de zile.

(2) Dacă ordinul european de protecție nu prevede o durată, se aplică prevederile alin.(1).

Art.16.- Încălcarea obligațiilor stabilite de instanță

(1) În cazul în care se constată că au fost încălcate obligațiile stabilite prin măsura dispusă pentru executarea ordinului european de protecție, instanța de executare competentă informează de îndată autoritatea competentă din statul emitent sau din statul de supraveghere.

(2) Informarea se va face în forma prevăzută în anexa nr.2.

Art.17.- Schimbări în executarea ordinului european de protecție

În cazul în care statul emitent notifică modificarea ordinului european de protecție, instanța competentă cu recunoașterea și executarea ordinului european de protecție poate:

a) să modifice măsurile de protecție în mod corespunzător, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.13 alin.(1). Dispozițiile art.13 se aplică în mod corespunzător;

b) să respingă recunoașterea ordinului de protecție modificat, dacă sunt incidente motivele de respingere prevăzute la art.14.

Art.18.- Încetarea executării ordinului european de protecție

(1) Instanța poate dispune încetarea măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție în următoarele cazuri:

a) există dovezi clare că persoana protejată nu își are reședința sau nu locuiește pe teritoriul României sau a părăsit definitiv acest teritoriu;

b) durata maximă pentru care a fost recunoscut ordinul european de protecție a expirat;

c) ulterior recunoașterii și punerii în executare a ordinului european de protecție, a fost recunoscută de către România o măsură de supraveghere, măsură de probațiune sau sancțiune alternativă, cu privire la persoana care reprezintă un pericol, în legătură cu care a fost emis ordinul european de protecție în sensul art.170¹ alin.(2) lit.a) și art.170²⁰ din Legea nr.302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Instanța dispune încetarea măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție în cazul în care a primit o notificare privind revocarea sau retragerea ordinului european de protecție de către statul emitent.

(3) Direcția generală de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratul județean de poliție în a cărei circumscripție locuiește sau urmează să locuiască ori să își aibă reședința persoana protejată are obligația de a informa instanța competentă să dispună încetarea măsurii în cazul în care cunoaște că persoana protejată a părăsit definitiv teritoriul țării.

(4) Atunci când, într-unul din cazurile prevăzute la alin.(1), a dispus încetarea măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție, instanța va informa de îndată atât autoritatea competentă din statul emitent, cât și, dacă acest lucru este posibil, persoana protejată.

(5) Înainte de a dispune, potrivit alin.(1) lit.b), încetarea măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție, instanța competentă poate să solicite autorității competente din statul emitent furnizarea de informații cu privire la necesitatea continuării protecției asigurate de ordinul european de protecție în cazul respectiv.

Capitolul IV

Dispoziții comune

Art.19.- Relația cu măsurile de supraveghere, măsurile de probațiune și sancțiunile alternative

În cazul în care, anterior sau ulterior transmiterii ordinului european de protecție, autoritatea competentă din statul emitent a transmis un certificat privind o măsură de supraveghere, o măsură de probațiune sau o sancțiune alternativă, ambele fiind recunoscute și puse în executare, competența de a lua deciziile subsecvente revine, după caz, statului emitent sau statului de supraveghere. Dispozițiile art.170³, 170⁹, 170¹⁵, 170³¹, 170³² și art.170⁴¹-170⁴³ din Legea nr.302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art.20.- Consultări

(1) Autoritățile prevăzute la art.3 se pot consulta cu autoritățile competente din statul emitent sau, după caz, din statul de executare, ori de câte ori este necesar, în vederea emiterii sau executării unui ordin european de protecție.

(2) Autoritățile prevăzute la art.3 au obligația de a răspunde de îndată solicitărilor de informații sau de clarificări ale autorităților competente din statul emitent sau, după caz, din statul de executare.

Art.21.- Limbile de transmitere și primire a ordinului european de protecție și a altor documente

(1) În cazul în care România este stat de executare, ordinul european de protecție se va primi în limba română.

(2) În cazul în care România este stat emitent, ordinul european de protecție se traduce, prin grija autorității judiciare emitente, în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului de executare, ori într-o altă limbă oficială a Uniunii Europene pe care statul de executare a declarat că o acceptă.

(3) Formularul prevăzut la art.16 alin.(2) se va traduce, în cazul în care România este stat de executare, în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului emitent, ori într-o altă limbă oficială a Uniunii Europene pe care statul emitent a declarat că o acceptă.

Art.22.- Suportarea costurilor

Cheltuielile pe care le implică derularea procedurilor reglementate de prezenta lege se suportă de către România, dacă acestea au fost efectuate exclusiv pe teritoriul statului român.

Art.23.- Aplicarea Codului de procedură penală

Dispozițiile Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător în situația în care prezentul capitol nu dispune altfel.

Art.24.- Anexele

Anexele nr.1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

TITLUL II

Dispoziții privind modificarea și completarea altor acte normative

Art.I.- Articolul 287 din Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, lit.g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) nerespectarea unei măsuri de protecție dispuse în executarea unui ordin european de protecție.”

2. După alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul faptei prevăzute la alin.(1) lit.g¹), împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

Art.II.- Legea nr.253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.513 din 14 august 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 29 alineatul (1), literele n) și o) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„n) pentru interzicerea dreptului de a comunica cu victima ori cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele care au comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori de a se apropia de acestea, comunicarea se face persoanelor cu care condamnatul nu are dreptul să intre în legătură ori de care nu are dreptul să se apropie, Direcției generale de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție își are domiciliul, precum și, dacă este cazul, celui în care își are locuința condamnatul și, pentru cazurile în care victima sau persoanele stabilite de instanță nu domiciliază în aceeași circumscripție, Direcției generale de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratelor județene de poliție de la domiciliul acestora. Copia va fi însoțită de mențiunea că victima sau membrul de familie al acesteia la care se referă măsura complementară poate solicita emiterea unui ordin european de protecție, în condițiile prezentei legi;

o) pentru interzicerea dreptului de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde victima desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată, comunicarea se face victimei, Direcției generale de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție își are domiciliul, precum și, dacă este cazul, celui în care își are locuința condamnatul și Direcției generale de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratelor județene de poliție în a căror circumscripție se află locurile vizate de interdicție. Copia va fi însoțită de mențiunea că victima sau membrul de familie al acesteia la care se referă măsura complementară poate solicita emiterea unui ordin european de protecție, în condițiile prezentei legi.”

2. La articolul 70, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă instanța de judecată a stabilit în sarcina minorului obligațiile prevăzute la art.121 alin.(1) lit.c) sau d) din Legea nr.286/2009, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul delegat cu executarea comunică o copie de pe dispozitivul hotărârii, după caz, și persoanelor sau instituțiilor prevăzute la art.29 alin.(1) lit.m) sau n), abilitate să supravegheze îndeplinirea acestor obligații. În cazul în care s-a stabilit obligația prevăzută la art.121 alin.(1) lit.b) din Legea nr.286/2009, cu modificările și completările ulterioare, comunicarea se face Direcției generale de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție locuiește minorul. Victima sau membrul de familie al acesteia la care se referă obligația impusă minorului va fi informată și asupra posibilității de a solicita emiterea unui ordin european de protecție, în condițiile legii.”

3. La articolul 82, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care organul judiciar a impus una dintre obligațiile prevăzute la art.215 alin.(2) lit.b) sau d) din Legea nr.135/2010, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la persoana vătămată sau membrii familiei acesteia, aceștia vor fi informați cu privire la posibilitatea de solicitare a unui ordin european de protecție în condițiile legii.”

Art.III.- După alineatul (6) al articolului 404 din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alin.(6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Când instanța a dispus amânarea aplicării pedepsei sau interzicerea unuia sau mai multora dintre drepturile prevăzute la art.66 alin.(1) lit.l)-o) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, odată cu aplicarea pedepsei accesorii sau a pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi, dispozitivul va cuprinde mențiunea că persoana sau persoanele beneficiare ale măsurilor de protecție pot solicita emiterea unui ordin european de protecție în condițiile legii.”

Art.IV.- Articolul 128 din Legea nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.514 din 14 august 2013, cu completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.128.- Comunicarea măsurilor privind arestul la domiciliu

(1) Încheierile organului judiciar cu privire la luarea, prelungirea, încetarea, revocarea, înlocuirea arestului la domiciliu, precum și cele privind permisiunea de părăsire a imobilului se comunică, de îndată, organului de supraveghere.

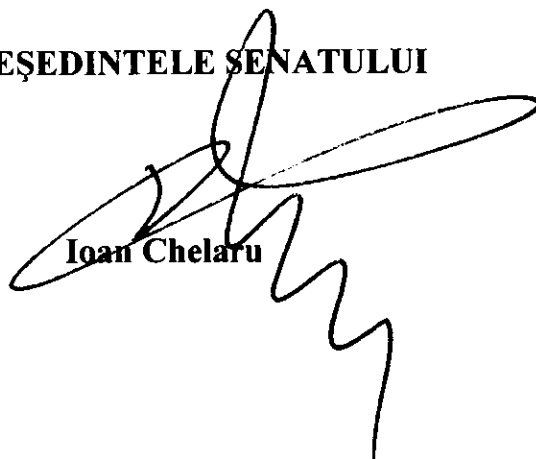
(2) În cazul în care față de inculpat s-a dispus obligația prevăzută la art.221 alin.(2) lit.b) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, organul judiciar prevăzut la alin.(1) comunică persoanei vătămate sau membrului de familie a acesteia la care se referă obligația dreptul de a solicita un ordin european de protecție în condițiile legii.”

*

Prezenta lege transpune *Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție*, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.338 din 21 decembrie 2011.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 7 martie 2016, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Ioan Chelaru